

## שיצר, מנחם-מנדל



מנחם-מנדל (מנדי), בן אתל (יוריקה) ומשולם-זישא (זיגיסמונד), נולד בחודש תמוז תשי"ג (יולי 1953) בלודוּש שברומניה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1963. הוא למד בבית-ספר יסודי בעיר הולדתו ובתלמוד תורה בבית-וגן בירושלים. אחרי-כן למד בישיבה התיכונית "מרום ציון" בבית וגן ובישיבת "שעלבים". מנחם היה תלמיד מצטיין. בפרסי ההצטיינות הראשונים על הישגיו בלימודים זכה עוד ברומניה; גם בישיבה

התיכונית הוענק לו פרס הצטיינות. כתב עליו ראש המתיבתא: "הוא היה תלמיד ער, חשקו לתורה היה עז וכל יום היה בעיניו כחדשים". אחד ממוריו סיפר עליו, שהיה "מן המובחרים בכיתה, ומצטיין כבעל כשרון נדיר, במיוחד ללשונות ולמתמטיקה". מוריו וחבריו הרבו לספר על שקידתו ועל התמדתו המרובה בלימוד התורה ובלמוד הגמרא, על שהיה מאחר בלילות ועמל לפרש ולהעמיק בסוגיות קשות. מנחם ניחן בזיכרון מופלא, "בור סוד שאינו מאבד טיפה". סיפר עליו רבו: "וכתורתו כן תפילתו, בלהט היה משתפך בתפילה, ובמשך שנות לימודו בישיבה, כמעט שלא החסיר מתפילת הישיבה. כל זאת על אף התמדתו הגדולה, שכן היה עולה על יצועו עם אשמורת אחרונה". לבו של מנחם היה פתוח גם אל היפה במעשי האמנות. הוא אהב ליצור כלים נאים ובבית הוריו שמורה תיבת אתרוג עשויה עץ זית, שיצר במו ידיו. כשנתפנה מכל אלה מצא גם זמן להקדיש לקריאה בספרי היסטוריה וגיאוגרפיה.

מנחם היה בן תורה שגלומות בו אהבת האדם, אהבת ישראל ואהבת ארץ-ישראל, כיבוד הוריו ורבותיו, ידידות של אמת עם רעיו, כנות ואחוה. הוא היה ישר-דרך ובעל-מצפון, איש אמת, נאה דורש ונאה מקיים. איש שיחה נעים היה, בעל כושר ביטוי ולשון רהוטה. טוב לב היה, נכון להושיט יד לכל אדם, ונענה לכל בקשה ברצון ובמאור פנים.

מנחם גויס לצה"ל במחצית ינואר 1972, והתנדב לנח"ל המוצנח, במסגרת "ישיבות ההסדר". לאחר הטירונות השתלם בקורס למקצועות הטנק "סנטוריון", ומאחר שהצטיין הוענק לו ציון גבוה (95). הוא היה חייל טוב מאוד, ממושמע ואהוב על מפקדיו ועל חבריו. התנהגותו הייתה ללא דופי, ותמיד היה מתנדב לכל משימה. מפקדו סיפר עליו כי "תמיד הקפיד לקרוא וללמוד, הרחיק עצמו מוויכוחי סרק, עשה כל שהוטל עליו וכל שעשה – עשה כהלכה". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נשלחה יחידתו לחזית בסיני. ביום כ"ח בתשרי תשל"ד (24.10.1973), ליד בסיס טילי "סאם" בשלופה שממערב לתעלת סואץ, נתקלו אנשי היחידה בכוח מצרי, שארב להם בהתקדמותם ופתח עליהם באש. טיל "סאגר" פגע בטנק שלו ומנחם נפגע מרסיס בחזהו ונהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הזיתים בירושלים, השאיר אחריו הורים ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי. בספר "מים חיים", שהוקדש לזכר שלושת תלמידי ישיבת "שעלבים" שנפלו במלחמת יום-הכיפורים, נתפרסמו מאמרים שכתב בענייני הלכה ("על הניסים בחנוכה" ו"בדין מזונות בהגעת זמן") ודברי מוריו וחבריו התלמידים על דמותו ועל דרכו בלימוד התורה; "אוצר הספרים" בישיבת "שעלבים" הקים ספרייה תורנית לזכר שלושת בני הישיבה שנפלו, ומנחם בתוכם.